

عنوان مقاله:

اثر سطوح مختلف شوری بر دفاع آنتی اکسیدانی در میگوی سفید غربی (Litopenaeus vannamei) جوان

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی میگوی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

صفورا خدادادی - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

امیرپرویز سلاطی - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

محمود نفیسی - پژوهشکده خلیج فارس، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

حمید محمدی آذر - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین آلاینده های محیط زیست ترکیبات نیتروژنی می باشد که از جمله مهم ترین و خطرناک ترین آن ها آمونیاک است. افزایش آمونیاک آب یکی از مشکلات عمده در آبی پروری است. این افزایش مخصوصا در سیستم های تکثیر ماهی و میگو، سیستم های فوق متراکم پرورش ماهی با گردش مجدد آب، آکواریوم-ها و در هنگام انتقال ماهی همواره مطرح بوده است. این مطالعه با هدف بررسی اثر شوری و آمونیاک بر دفاع آنتی اکسیدانی میگوی سفید غربی مورد بررسی قرار گرفت. پست لارو میگوی سفید غربی در شوری های 10، 20، 30، 35 و 45 ppt و غلظت های آمونیاک 6، 13 و 19 میلی گرم در لیتر توزیع شدند. میگوها 60 روز در این شرایط نگه داری شدند. در پایان دوره نمونه هیپاتوپانکراس برداشت و فعالیت آنزیم های کاتالاز، سوپراکسید دیسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز و محتوای مالون دی آلدهید در این بافت اندازه گیری شد. بیشترین فعالیت آنزیم های آنتی های آنتی اکسیدانی و محتوای مالون دی آلدهید در شوری 45 ppt و آمونیاک 6 میلی گرم در لیتر بیشترین مقدار را داشتند. در مجموع می توان گفت که سطوح مختلف شوری آب و غلظت های متفاوت آمونیاک، بر فعالیت SOD، CAT، GPX و MDA در میگوی پاسفید غربی تاثیر داشته و باعث تغییر وضعیت ایمنی در میگو می گردد.

کلمات کلیدی:

دفاع آنتی اکسیدانی، میگوی سفید غربی، شوری، آمونیاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/949780>

